

Casabiano, отъ парламента билъ провъзгласенъ за румънинъ възъ основа на неговитѣ документи! — Следъ обѣдъ у Стоилова, гдето бѣше Бурмовъ. Казахъ, че за мене се говори, че съмъ българофилъ, и че сега азъ самъ на това не вѣрвамъ, имамъ лоши, много лоши впечатления. Magenübel, schlecht aufgelegt [лошо ми е на стомаха, зле съмъ разположенъ]. — У Климента, гдето сварихъ Мелетия (днесъ билъ кръстенъ младиятъ Груичъ). — У Давидова съ Климента ходихме на официално посещение; „говорили по руски“. Статията въ „Цѣлокупна“, гдето се е писало противъ съветницитѣ за разпушането и противъ Начовича и Грекова. Каравеловъ билъ неотколе у Давидова, този му съобщилъ телеграмата на руското правителство; Каравеловъ говорилъ за своята благодарностъ къмъ Русия, за отговорността на тѣзи, които сж съветвали разпушането (Давидовъ се преструвалъ, като че нищо не разбиралъ). Давидовъ каза, че му сж говорили, какво селянитѣ много държали за конституцията; да държатъ на княза, внукъ на Царя, е понятно, но за конституцията каква магия сж имъ направили! Стамболовъ билъ вече здравъ. Падането на Каравелова захванало въ недѣлното тайно заседание, гдето той никаквата не я свършилъ, тогава се указало, че истинскиятъ водачъ билъ Стамболовъ: Русия

Ст. Стамболовъ

не е освободила българитѣ, за да станѣлъ министъръ изгонениятъ семинаристъ. Съ Каравелова е възможенъ компромисъ, съ Стамболова не. Каравеловъ твърдѣлъ предъ Давидова, че самъ никога не е агитиралъ да се не плащатъ данъци, но че хората не могли да плащатъ, неурожай. Системата на данъцитѣ: трѣбва на самото мѣсто да се проучи: свикнали сж да плащатъ in natura. Дѣдо Цеко противъ стражаритѣ и кукурузищата у Климента. Икономовъ по-рано униятски дяконъ, билъ неприятелъ на Русия, ала acceptable.

Цанковъ е действителниятъ опасенъ неприятелъ на Русия. — Следъ това съ Климента отидохме у Шефера. Азъ драгоманствувахъ. Радость, че Климентъ е начело, симпатия къмъ българитѣ, французкото правителство не било благосклонно къмъ радикалитѣ, доволно е отъ промѣната, — Климентъ отговори, че самата страна е доволна отъ разтурянето на камарата, която явно е, че не е била изразъ на България. — После съ Климента ходихме у Горбанова, у Стаменова (съ Д. Македонски „пазари си кжца“) — българска идилия.

Въ кжци намѣрихъ писмо отъ Стоянова, да отида у Грекова. Тамъ бѣха Начовичъ (скоро си отиде), Грековъ, Сто-